

A megváltás

PRÓZA - LXII. évfolyam, 48. szám, 2018. november 30.

Az öregember az ablak alatt, mégis sötétben ül. Be vannak hajtva a spaletták. Csak a hátsó udvarra nyíló ajtón jöhet be némi fény, de az ajtó olyan alacsony, és a hátsó udvar olyan sűrűn tele van ültetve gyümölcsfákkal, hogy a szoba nagy része, különösen ott, ahol az öregember ül, mindig árnyékban marad.

Kipattint egy sört, a kupak kiugrik az ujjai közül, begurul az asztal alá. Tíz óra van, az első sör ideje. Az öregasszony nincs itthon, a piacra ment, talán az unokákhoz, ha itt lenne, megszólná a sört. Minek iszol ilyen korán, mondaná. Apró, hajlott alakjával idegesen futkosna fel-alá a szobában. Lehajolna, felkapná a söröskupakot, a kredenc legfelső fiókjába dobná, a többi kupak közé.